

Les inversions de Pequín poden contribuir a fer front a la crisi i rescatar l'euro? Els diners que la Xina ha destinat a Grècia no han pas satisfet les expectatives.

Fa 24 anys, l'estibador Nikos Georgiu va desembarcar un vaixell per primera vegada, al moll del Pireu. Avui dia, les modernes terminals de càrrega del Pireu poden arribar a transbordar 1,5 milions de contenidors l'any. Són la prova que aquest país arruïnat encara es pot salvar amb els recursos propis. Tanmateix, entre els treballadors del port no s'observa cap indici d'esperança ni confiança en el futur. Fa 17 mesos que són els xinesos, que hi manen. El grup d'empreses estatal xinès Cosco ha obtingut el dret d'explotació de la terminal de mercaderies, per un període de 35 anys, ampliable a 5 més: l'estat grec, ofegat pels deutes, ha d'ingressar 3.400 milions d'euros. Una aportació considerable per a lluitar contra la crisi, i un bon auguri per a futures ajudes procedents de l'Extrem Orient. Però Georgiu no ho veu de la mateixa manera. "Aquí hi impera l'edat mitjana més obscura", diu aquest antic carregador del moll.

En aquest temps, aquest home de 46 anys ha esdevingut el president de l'influent sindicat de treballadors del Pireu. Denuncia que l'acord que s'ha assolit amb la Xina té un preu massa alt per als seus companys: ja han acomiadat o jubilat anticipadament 250 treballadors. Actualment, en lloc de donar feina als estibadors amb experiència, que cobren 120 euros bruts el dia, Cosco només contracta jornalers no qualificats, i els paga entre 40 i 50 euros al dia. Evidentment, sense cap complement per treball nocturn ni de cap de setmana, i tampoc no els ofereix cap garantia de feina. "Els xinesos practiquen el dúmping salarial. Si no ho fessin, no serien competitiu", diu Georgiu. "Nosaltres, els grecs, hi hem perdut bous i esqueles, amb aquesta operació." El neguit

Amics en moments de necessitat

EL TEMPS

El primer ministre grec, Geòrgios Papandreou, i el primer ministre xinès, Wen Jiabao, en una

del portaveu dels treballadors del port és comprensible. Perquè el govern del socialdemòcrata Geòrgios Papandreou, dissolt la setmana passada, va trobar els amics solvents que necessitava, especialment entre els líders comunistes de Pequín. Actualment, la Xina, que té una reserva de divises estimada en 3.200.000 milions de dòlars, es prepara per a treure un bon profit del procés de privatització previst per a les empreses públiques gregues.

"No hem de tenir por". Sense anar més lluny, Cosco pretén adquirir un altre 23,1% de l'empresa OLP, l'autoritat portuària del Pireu. Pequín també es postula com a millor postor per a l'aeroport internacional d'Atenes; un 40% de les accions són ara, i fins l'any 2026, a les mans de l'empresa alemanya Hochtief. Els xinesos han presentat l'oferta més elevada, però són els qui hi han posat més condicions, segons la secretaria del primer ministre. Es tracta d'una oferta de 500.000 milions d'euros i un contracte de 20 anys, del 2026 al 2046.

A la vora del Pireu, Pequín ha adquirit els terrenys per a construir un centre de transbordament de mercaderies, que passaran del vaixell al ferrocarril, i una planta d'emballatge. Els compradors xinesos també han manifestat interès per més ports, com ara el Timbaqui, al sud de Creta. A Salònica, la segona ciutat portuària més gran de Grècia, s'ha hagut d'aturar el procés de venda d'una terminal de càrrega a un dels tres licitadors xinesos que s'hi presentaven, a causa de la forta oposició de la ciutadania.

Als polítics grecs els costa de comprendre les preocupacions dels ciutadans, perquè entenen que l'ajuda procedent de l'Extrem Orient és la solució per al tràngol financer del país. La diputada del Pasok Eva Kaili comparteix aquesta idea, i espera que els xinesos puguin tancar el tracte a Salònica. "No hem de tenir por dels inversors", afirma.

El secretari d'estat Charis Pampoukis, que va presentar la dimissió juntament amb Papandreou, qualifica la participació xinesa a la terminal de mercaderies del Pireu com "el símbol de les inversions

visita a Atenes. A la foto inferior, manipulació de contenidors al port del Pireu.

de la Xina a Grècia”. En tot cas, espera que “el govern xinès continuï animant les seves empreses per tal que inverteixin a Grècia”.

“Els bons amics hi són per a ajudar-te quan passes angúnies”, va assegurar el primer ministre xinès, Wen Jiabao, en el decurs d’una entrevista a Atenes amb el seu homòleg grec de llavors, Papandreu. En aquella visita, es va mostrar exultant i va tancar dues dotzenes d’acords. “Véneu els xinesos!”, celebraven els diaris grecs. Semblava que ambdues parts en resultaven beneficiades: Atenes obtenia els diners per a tancar forats financers i Pequín guanyava nous aliats occidentals, a banda d’obrir l’anhelada “porta cap a Europa”.

La magnitud dels beneficis que implica l’ajuda aportada fins a l’actualitat per la Xina és una qüestió força controvertida. La incertesa sobre si els acords assolits s’acabaran posant en pràctica és tan gran com el total de la inversió de Pequín per adquirir deute de l’estat grec. Wen Jiabao sempre ha promès que en compraria, però no hi ha gaire informació concreta

sobre la quantitat exacta que hi vol destinar, ni sobre l’import de les inversions realitzades fins ara.

“Comprem i mantenim bons grecs –afirma un diplomàtic xinès a Atenes– i tenim plena confiança que n’adquirirem més.” Tanmateix, guarda silenci sobre el significat concret de la frase anterior, tot dibuixant un somriure.

Els experts calculen que la Xina ha invertit prop del 70% de la seva reserva de divises en bons dels EUA, i tan sols un 25% a Europa. D’aquesta darrera part, la majoria correspon a deute alemany de baix risc. Els especialistes estimen que la compra d’emprèstits en euros procedents de països en crisi com Grècia o Portugal equival a uns pocs milers de milions d’euros.

Gao Xiqing, el president del fons sobirà xinès CIC, que s’encarrega d’invertir part de les reserves estatals en actius exteriors, comparteix aquest càlcul. “Nosaltres no som rescatadors”, deia Gao el mes de setembre passat al Fons Monetari Internacional, a Washington. “Hem de vetllar per la nostra pròpia salvació.”

“Ningú amb dos dits de front no invertiria en aquesta mena de bons”, va afirmar també Ma Weihyua, el president de la junta directiva de l’entitat semistatal China Merchants Bank, al Fòrum Econòmic Mundial de Dalian, a la Xina. “No podem sacrificar els nostres interessos per tal d’ajudar els altres.”

Els interessos que esmenta s’endevenen de seguida, observant com els presidents de les empreses xineses aprofiten les dificultats dels països europeus endeutats per a fer-hi inversions estratègiques. En aquesta qüestió, els comunistes fa molts anys que n’aprenen de l’enemic capitalista. Per això els governs d’ambdós països han signat un acord per a crear un fons de desenvolupament que atorgarà als armadors grecs l’equivalent a prop de 4.000 milions d’euros en crèdits. La condició és que han de construir nous vaixells a les drassanes de la Xina. “No hi ha cap país al món disposat a ajudar-nos per compassió”, argumenta, gairebé en to de disculpa, el president de la cambra de comerç greco-xinesa, Konstandinos Ianniadis.

